

Joaquin Jordá

Zinea bizitzeko ez, baina bizirauteko beharrezkoa dela gogorarazten digun gizona.

Gertatzen da. Batzuetan miresten duzun zine zuzendari hori ezagutzeko parada duzu eta lilurazten zaituen begirada horren jabea tontolapiko hutsa dela jabetzen zara. Kontrakoa ere gerta ohi da. Jasaten ez dituzun film horien egilea ezagutzeko aukera izan eta bat batean tipo jator baten aurrean zaudela konturatzen zara. Joaquín Jordarekin ordea ziur nago ez dela teoria hori betetzen. Joaquín Jordá ezagutu gabe, haren filmak ikuste soilarekin padakizu tipo maitagarria dela.

Ezinezkoa delako *El encargo del cazador*, *Monos como Becky* edo *De Nens* moduko filmen egilea, tipo jakintsu eta maitagarria ez izatea. Jordá esker, azken aldian hain modan dagoen manikeismoz betetako zine sozial hutsala gaintzen duen bestelako zine sozial baten itxaropena geratzen zaigula dakigu. Zinemagintza bat non elkartasunak ez dion autokritikari muzin egiten, non salaketak ez duen umorea baztertzen, non ideologiaren gainetik pertsonak azaltzen zaizkigun... Jordá ez da zine aldirikaren azaletan azaltzen. Jordaren betaurrekoak ez dira internet enkantetan topatzen. Jordá, egungo zinegile handienetakoa izanik zailtasun izugarriak ditu bere proiektuak martxan jartzeko. Eta eskertzekoa da Jordak, temati zinea egiten jarraitzea. Bere pelikula batzuk tatuaturik geratzen diren horietakoak direlako. Definitzen ez dakidan gaitasun berezia dute gizonen filmek. Azalean barneratu eta ikuslearekin zahartu eta zimurtuko dira adibidez *Monos*-eko errotxeko biztanleak edo Jacinto Esteva ehiztaria edo Raval-eko kasuko epaitegian gertatutakoak...

It might happen. Sometimes you have the opportunity to meet a film director you really admire and then, you realize that the owner of this look that puzzles you is stupid. The opposite can also happen. You have the chance to meet the director of those films you dislike and you realize that he is a really nice person. I'm sure this theory is not fulfilled in the case of Joaquín Jordá. Even before meeting Joaquín Jordá and just by watching his films, you know he is a nice guy.

The creator of films such as *El encargo del cazador*, *Monos como Becky* or *De Nens* cannot possibly not be a smart and lovable guy. Thanks to Jordá, we have the hope for a social film that will overcome the poor Manichean social films that are so fashionable recently. Films where alliance doesn't look down on self-criticism; where accusation doesn't exclude humor; where persons prevail among ideology.

Jordá is not on the cover of any film magazine. Jordá's glasses are not found on the Internet. Being one of the top film directors, he has difficulties in accomplishing his projects. We should thank him for making films adamantly because some of them might get tattooed to you. His movies have some kind of ability I cannot describe. The residents in *Monos* penetrate the skin of the viewer and grow old and wrinkle with him. The same thing happens with Jacinto Esteva, the hunter or the events in the courthouse in Raval...

Joaquin Jordá

XXXXXXXXXXXX.

Artelekuak Joaquín Jordá gonbidatu eta bere filmografia eskainiko du XXX. Bizirauteko beharrezkoa.

Joaquin Jordá has been invited to Arteleku where he will show his film career. You cannot miss it.

- Veinte años no es nada.* Ap. 26
- El día de los muertos.* Ma. 3
- Dante no es unicamente severo.* Ma. 3
- Maria Aurelia Capmany parla.* Ma. 10
- Portogallo paese tranquilo.* Ma. 17
- Lenin vivo.* Ma. 17
- Numax presenta.* Ma. 24
- El encargo del cazador.* Ma. 31
- Un cos al bosc.* Eka/jun. 7
- Monos como Becky.* Eka/jun. 14
- De nens.* Eka/jun. 21

